

Homilie 28ste Zondag door het jaar A - 11 oktober 2020

P. Roeland Van Meerssche

Broeders en zusters,

Het onbekende van de toekomst heeft de mensen altijd geboeid, maar soms ook wel angstig gemaakt. We worden geboren, leven, sterven, en dan??? Onze wereld is ontstaan, heeft zich ontwikkeld... Waartoe??? Toch leeft in ons het vermoeden dat dit alles niet toevallig kan zijn, dat wijzelf en heel de kosmos op weg zijn naar een voltooiing, naar een volkomen geluk.

Soms staat dit eindpunt in de Bijbel reeds uitgetekend. We beluisteren het vandaag in de eerste lezing. **De profeet Jesaja** schildert ons een prachtig visioen: ooit gebeurt het, dat alle volkeren samenkomen op Gods heilige berg. Daar zal Hij een groot feest aanrichten, met overvloed aan voedsel en drank. Er zal vreugde zijn, geen dood meer, geen tranen.

Hoe mooi deze toekomstdroom ook moge zijn, het is een verdeelde, verblinde en gekwetste mensheid die er naar op weg is. Blank en zwart, rijk en arm, jong en oud zitten nog steeds niet aan dezelfde tafel. Lijden en dood blijven menselijke verwachtingen stuk slaan. Koesteren we dan een illusie? Ontbreekt het ons aan realiteitszin? Of mogen we toch geloven dat er, ondanks alles, toch een feest komt.

Ook in het evangelie spreekt **Jezus** over een feest, een bruiloftsfeest. Een koning viert het huwelijk van zijn zoon en laat hiervoor alles in gereedheid brengen. De gasten worden uitgenodigd, maar ze laten het afweten. Dan zendt de koning zijn dienaren om al wie ze ontmoeten uit te nodigen tot het feest. Zonder gasten kan er niet gevierd worden.

Maar zegt, Jezus, niemand gaat onvoorbereid naar dit feest. Al geeft de koning blijk van een mateloze gastvrijheid, iedereen is welkom, toch eist hij dat alle gasten zich gedragen als waardige genodigden en minstens over een aangepaste kledij beschikken voor de bruiloft. Pas dan kunnen ze echt deelnemen en mee delen in de vreugde.

Maar als het feest dan eindelijk toch begint, doet zich een verrassend incident voor. Er daagt iemand op die geen bruiloftskleed draagt. Die man was uitgenodigd maar had verwaarloosd zich klaar te maken. Hij wilde er graag bij zijn, maar was niet voorbereid. De koning ontsteekt in toorn en laat hem buitengooien.

Broeders en zusters, eucharistie vieren is een feest en iedereen wordt uitgenodigd. Om deel te nemen aan dit feest moet er wel een feestkleed gedragen worden. In het Nieuwe Testament wordt er vaak gesproken over een kleed. Op verschillende plaatsen in zijn brieven spreekt **Paulus** er over. "Bekleed u met de nieuwe mens". Dat kleed waarmee we ons moeten bekleden, zegt Paulus, is Jezus zelf. We moeten de oude mens met al zijn gedragingen afleggen, en ons bekleden met de nieuwe mens, met Jezus.

D.w.z. de gelaatstrekken, de houding van Jezus moet in ons zichtbaar worden. In zijn brief aan de Colossenzen is Paulus zeer concreet: *"Doet dan aan als Gods geliefde uitverkorenen: tedere ontferming, goedheid, deemoed, zachtheid en geduld... Vergeef elkander, zoals de Heer u vergeven heeft"* (Kol.3,12-13). Het gelaat van Jezus is zachte liefde, eindeloze barmhartigheid voor al onze broeders en zusters. Dat is het bruiloftskleed dat we dragen: dat wijzelf Gods vergevende liefde mogen ervaren en diezelfde liefde aan al onze broeders en zusters doorgeven.

Maar dat kleed vervaardig je niet ineens. Je kan het nergens pasklaar vinden. Het vraagt veel tijd en geduld, heel wat oefening in de leerschool van de liefde. Het vraagt telkens opnieuw bekering, een ommekeer, een terugkeer naar de Heer Jezus. Bekleed worden met Jezus gebeurt in de eucharistie, maar het is tevens een levensopdracht in het licht van het uiteindelijke feest waartoe we allemaal uitgenodigd worden.

Enkele jaren geleden schilderde een Haïtiaans kunstenaar een hongerdoek. Naast de boom des levens, met overvloedige kleurrijke vruchten tekende hij zijn toekomstdroom: één lange tafel met kinderen van verschillende rassen en nationaliteiten. Enkelen brengen vruchten aan en samen eten zij van de ene levensboom. Het visioen van Jesaja uit de eerste lezing. De droom van God en daarom ook onze droom over de wereld van morgen. Amen.

P. Roeland